

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

ZÁŘÍ 2013

Podívejte se na ně!

Martin FÉR

Pohledte, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano vyvolil to, co není, aby to co jest, obrátil v nic – aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.

První list korintským 1,26-29

Bývá to celkem častá výtka, když přijde řeč na to, jak vypadá církev: „Podívejte se pane faráři, co v té církvi máte za lidi! V neděli vysedávají v kostele, ale sotva z něj vyjdou...“ a pak následuje buď tajemné a významné odmlčení nebo menší či větší seznam rozličných (špatných) charakterových vlastností, zlého mluvení či jednání. A nesmí chybět dodatek „já do kostela sice nechodím, ale desatero dodržuju...“

Na jednu stranu je to člověku líto a někdy nezbyvá než přitakat, že do našich sborů a do církve patří a patřili lidé všelijací. Těch škraloupů se najde dost. A že někdy to, co tu slyšíme a čemu se učíme, se nějak ne a ne projevit v každodenním jednání. Jistě by bylo hezké, kdyby církev byla tvořena ideálními, vzorovými jedinci.

Ale pak mě napadá, že už by to možná nebyla Církev. Ta přece není a nikdy nebyla elitní jednotkou dokonalých borců bez poskvrny charakteru (a kdyby byla, tak zase někdo přijde s výčitkou: „no jo, to jsou ti svatí...“). Kdo od ní něco takového očekává, je na špatné adrese. Ať zkusí klub Rychlých šípů.

A taky mě napadá, že sám vlastně nemám moc co mluvit a posuzovat. A že jsem nakonec docela rád, že ta církev není elitní jednotka, protože bych tam asi neměl co dělat. Mezi dokonalými a těmi, co po druhých vyžadují dokonalost, bych se ani necítil moc dobře.

Nakonec těch lidí, kteří by se chovali jako vyložení pokrytci, zas tolik neznám. Možná se špatně dívám. Možná nechci na druhých vidět hned to špatné. Možná jich zas tolik není.

Člověk není černobílý. Špatný nebo dobrý. Balancujeme někde mezi. Na něčem ulítáváme trochu, na něčem docela dost, něco zase zvládáme docela dobře. A kdo nás může posoudit podle jednotlivosti? Nebo snad, když v něčem ulítáme, tak jsme celí k zahození?

Jestli si ti, co ohrnují nos nad poklesky některých křesťanů, také někdy nedělají trochu alibi pro sebe (někdy totiž do sboru alespoň „papírově“ patří) – aby si našli důvod, proč nemít s tou církví nic společného (zvláště proč nemůžou přijít na bohoslužby), aby ne-

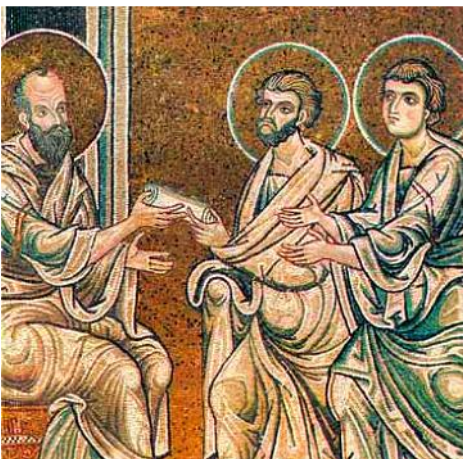
museli nést odpovědnost, aby nemuseli přemýšlet také o sobě a o svém selhávání, o svém vztahu k Bohu. Snad se nechtějí pošpinit, zavdat si, namočit se. Pozice toho, kdo hodnotí jim vyhovuje víc, než pozice být hodnocen.

Nakonec mě napadá, že náš Pán Ježíš Kristus si za své učedníky vybral pěknou „sebranku“ učedníků. Nešťítel se mezi nimi mít zrádce Jidáše, nebo Petra, který ho zapřel. Celníka Matouše. V jednu chvíli se všichni hádali, kdo bude mít v božím království vyšší funkci; opakovaně nepochopili, co jim Ježíš vlastně říkal. Pán Bůh má ale nějak zvláštní slabost pro ty, kdo nejsou nijak na výši, kdo se nemají čím chlubit: „Neurozené v očích světa Bůh vyvolil... aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.“ Je v tom dokonce záměr. I ta naše slabost, která někdy tak trapně vychází najevo, může být znamením o Bohu, před kterým nakonec nikdo nemá, čím by se mohl pochlubit. A jehož odpuštění a pomoc všichni potřebujeme. A díky tomu se snad můžeme i trochu měnit k něčemu lepšímu.

Tak proto jsou v církvi i takoví lidé.

Boží spolupracovníci

Z němčiny přeložila Hana Gottwaldová

Noe se opíjel, Abraham byl přestárlý, Izák byl snílek za bílého dne, Jákob byl lhář, Lea byla ošklivá, Josef byl týraný, Mojžíš byl vrah, stejně jako David, Debora byla soudkyně, Gedeon měl strach, Samson měl

dokonce dlouhé vlasy, Rachab byla prostitutka, David byl moc mladý ostatně stejně tak Jeremiáš a Timoteus, David předstíral, že je blázen, měl aféru se ženskou a musel prchat před vlastním synem, Eliáš byl kandidát na sebevraždu, Jeremiáš byl depresivní, Izaiáš kázal nahý, Jonáš utíkal před Bohem, Noemi byla vdova, Job přišel o všechno, Jan Křtitel jedl kobylinky, Petr byl prchlivý, učedníci spali při modlitbě, Matouš byl zloděj, Simeon byl fanatik, Marta se o všechno moc starala, Marie byla líná, Marie Magdalena byla posedlá démony, chlapec s rybami a chleby byl neznámý, a to až dodnes, Samaritánka spala s mnoha muži, Zacheus byl moc malý, Pavel byl starý mládenec, Marek to vzdal, Timoteus měl žaludeční vředy a Lazar byl mrtvý.

A co je tvoje výmluva? Řekni mi aspoň jeden důvod, proč by si tě Bůh nemohl použít!

Kalendář

Rodinné bohoslužby

(neděle 1.září, od 9:45)

Grilování na farní zahradě

(neděle 1.září, od 14:30)

Polabská evangelická pouť

(sobota 7. září, 9:00)

Sborový den

(neděle 22. září, po bohoslužbách)

O Barmě a barmácích. Hostem bude ředitelka Barmského centra v Praze paní Sabe A. Soe

Sjezd mládeže

(4.-6. října, Jindřichův Hradec)

Díkčinění

(13. října, od 9:45)

Pravidelná setkání

Bohoslužby - neděle, od 9:45

Kavárnička - pondělí, od 14:30

Maminky s dětmi - neděle, od 9:45

Biblická pro děti - pátek, od 9:45

Prázdniny v Lísku

Markéta RYGLOVÁ

Jako minulý rok, tak i letos jsme vyrazili s farářem Martinem Férem a mládeží na tábor v Lísku, pod stany s podsadou. Téma tábora bylo „Řecké báje a pověsti“.

Den jsme začínali rozvíčkou, následovala snídaně a potom - jak by jsme řekly my děti - "Ducháč" (vyprávění z Bible). Také jsme si mohli plnit odbornosti, za které jsme získávali body pro své týmy. Ty byly čtyři a každý byl v jednom zařazen. Pokračovali jsme výtečnými obědy a poledním klidem. Jako další přišla na řadu pořádná Velká táborová hra, která byla na celém táboře asi tou nejlepší. Každý večer jsme měli táborák a zpívali písničky za doprovodu kytary, na kterou hrál Martin F. a Marek K. Týden nám utekl jako voda a bylo by divné, kdyby se nám nepříhodilo něco neplánovaného. Poslední den nám ujel vlak do Poděbrad, takže jsme přijeli o hodinu déle, ale i tak jsme se radostně shledali se svými rodiči.

Sborová dovolená

Martin FÉR

I letos proběhla sborová dovolená v Rokytnici na Jizerou. Bylo příjemné ta největší letošní vedra trávit v horách, v přátelském společenství. Na programu byl odpočinek, výlety, společné zpívání, povídání, promítání, hra badmintonu... Program variabilní a volný. Někteří rodiče si užívali toho, že jejich ratolesti se o sebe postaraly samy a skoro by o nich nebylo vidu ani slechu, kdyby občas bojová skupina skřetů nevyběhla zpoza rohu, aby zlikvidovala elfské rytíře. Jiní rodiče si zase užívali toho, že se od nich jejich mini-zlatíčka ne a ne hnout (případně že je potřeba se ihned hnout za nimi, když se vydají prozkoumávat okolní svět). Vzhledem k počasí jsme prozkoumávali všechny vodní plochy v okolí a osvěžovali se. Společně se nám podařilo jako obvykle vyrazit na Dvoračky. A badminton, zcela dle předpokladů, vyhráli Zuzka s Jakubem.

Majetkové narovnání mezi státem a církvemi

Martin FÉR

Ve zkratce. Majetkové narovnání mezi státem a církvemi (někdy zkratkovitě nazývané "církevní restituce"), je dohoda mezi státem a církvemi, na základě které bude církvím navrácena část majetku, o který byly připraveny v období komunistického režimu a místo majetku, který navrátit nelze, bude církvím v průběhu třiceti let vyplácena peněžní náhrada. Součástí dohody je i to, že stát postupně přestane církvím přispívat na platy kazatelů, takže za 17 let budeme muset platy hradit zcela ze svého.

Konkrétně. Následující tři roky budeme (ČCE) dostávat plnou dotaci na platy kazatelů a provoz ústředí (cca 78 milionů) a k tomu 75 mil. majetkové náhrady. Další 14 let bude dotace na platy každý rok snižována o pět procent a poté přestane být poskytována úplně. Souběžně bude církev dostávat stále oněch 75 miliónů majetkové náhrady a to po dobu 30 let.

Možná se ptáte, co toto žhavé téma znamená konkrétně pro náš sbor, či pro naši církev?

Znamená to především, že nejpozději za 30 let (ale možná už za 17) přejde odpovědnost za veškerý provoz sborů a církve – tedy i za platy kazatelů – zcela na nás. Současná situace je taková, že zcela ze svého si sbory z příspěvků členů financují vlastní provoz, státní dotace stačí na část (3/4) platů kazatelů (těch je cca 250) a zaměstnanců ústředí.

Další vývoj bude mimo jiné záviset na tom, jak naložíme s onou finanční náhradou, kterou po 30 let budeme dostávat. Jedna církev se jí zcela vzdala. I v naší církvi se objevily takové hlasy, ale spíš v médiích, nikoli na Synodu, který jediný o věci rozhoduje. Možností je více: někteří se kloní k variantě, že bychom tu částku měli věnovat na různé sociální projekty, na práci Diakonie apod. Zkrátka, že bychom ty peníze neměli použít jenom pro sebe a pro svůj provoz (včetně platů kazatelů). Tato varianta by znamenala, že nejpozději za tři roky budeme muset na platy kazatelů začít přispívat mnohem více (nyní jako sbor přispíváme 78 tisíc ročně, za 17 let by to muselo být cca 450 tisíc). Jiná varianta je, že onu částku plně využijeme na platy kazatelů a provoz církve (tzv. jí "projíme") – což by ovšem znamenalo, že za 30 let přijde šok, kdy ze dne na den budeme muset své kazatele platit ze svého. Další možnost je peníze z finanční náhrady vhodně investovat tak, aby časem byly schopny ze svého zisku podstatně přispívat na platy kazatelů a provoz církve. Tato varianta by měla zajistit pozvolný přechod k samofinancování. Všechny tyto varianty mohou být různě nakombinované a vyvážené.

Do úvah také zasahuje velmi mnoho proměnných, které souběžně musíme řešit: kolik kazatelů jako církev chceme a můžeme mít? Kolik sborů? Co se sbory, které již teď

mají problémy se svou existencí a zcela jistě nebudou moci mít v budoucnu vlastního faráře? Co se slabšími sbory na místech, které bychom neměli opouštět (velká města apod.)? Jak bude fungovat solidarita? Jak velké chceme, potřebujeme ústředí?

Synod v červnu rozhodl, že o tom, jak naložit s finanční náhradou, se musí mluvit ve sborech a to na základě co možná nejkonzkrétnějších čísel. Proto na podzim přijde do staršovstev materiál, kde budou přiblíženy základní modely, jak se dá s finanční náhradou naložit a co konkrétně to bude znamenat pro financování církve v následujících 30 letech a co konkrétně to bude znamenat pro obětavost jednotlivých členů. Staršovstva se pak vyjádří a vyberou model, který považují za nejvhodnější. Synod by pak měl příští rok v červnu rozhodnout, kterou cestou se jako církev vydáme.

V rozhovoru na Synodu mnohokrát zaznělo, že bychom se neměli současnou situací nechat vystrašit, ale pokusit se jí vzít jako novou příležitost. Zcela jistě nás v budoucnu

čeká množství změn jak v organizačním fungování církve, tak vůbec v novém vnímání postavení laiků i kazatelů ve sborech, ve vnímání vlastní odpovědnosti za chod církve a sborů.

Poděbradské staršovstvo se již dříve vyjádřilo, že chce mít i nadále vlastního kazatele na plný úvazek a že při zvýšení obětavosti jsme schopni si ho zaplatit. Znamenalo by to dosáhnout průměrné obětavosti na platícího člena 6 308,- Kč. Kdyby ovšem platili všichni členové včetně dětí, pak by šlo o něco málo přes 1 000,- Kč. K tomuto cíli chce postupně dojít tím, že se bude každý rok o pět procent zvyšovat plánovaný výběr saláru (letos 330 tisíc Kč). Zda-li plánům bude odpovídat i realita, je na každém z nás.

V případě zájmu o podrobnější informace se na mě neváhejte obrátit. Další informace naleznete průběžně též v časopisu Český bratr. Diskuze se odehrává na stránkách nezávislého časopisu Protestant (a jeho webových stránkách).

Farská zahrada

Ing. JuDr. Jan DOBIÁŠ

Rád bych, aby se ve sborových dopisech objevovaly náhledy do dějin sboru. A zrovna, když jsem přemítal o tom, jak nepostradatelná je práce bratra Sily na farní zahradě, tak na mne z kroniky vypadl následující rukou psaný text z roku 1970.

Martin Fér

Farská zahrada chystá se k zimnímu odpočinku. Kolem roku 1963 onemocněl kostelník br. Kreuz, stonal dlouho a pak zesnul. Po řadu let nezasahovala ruka lidská do půdy zahrady a do kmenů, takže někdy byla už spleť. Většina stromů byla přestárých (60-70 let), a půda kolem stromů zarostlá a tvrdá. V roce 1964 ujal se zahrady br. Jan Dobiáš. Začal především kypřením půdy kolem stromů, hnojením (2krát za rok), prostřiháváním, stříkáním a ... zahrada se začala omlazovat, přes 25 přestárých a vyhnílených stromů bylo vykáceno a od r. 1965 byly vysazovány nové polokmeny a krsky, takže v r. 1970 čítá zahrada na 85 stromů, z čehož 29 je nově vysázeno v družích, jimž se na poděbradsku daří. Další stromy čekají na omlazení, některé mladší zaštípeny na lepší druhy. Nové stromky označeny tabulkami se jménem druhu. Byly vysázeny také 3 broskve a 4 meruňky, kterých zde nebylo a založeny 3 révy, takže sortiment všestranně doplněn. Také keře rybízu a angreštu rozmnoženy.

V roce 1968 vyhovělo staršovstvo přání mládeže, aby část zahrady byla mládeži propůjčena jako hřiště. Pro toto místo vykáceno 6 stromů, některé přesazeny. Altánek, kte-

rý si mládež chce opravit, a hřiště má sloužit mládeži k rekreaci; zatím se postavily dva železné sloupky pro voley-ball.

Zahradnické práce konal br. Dr. Dobiáš obětavě a věnoval jim stovky hodin (rytí, stříhání, hnojení, česání, sázení, kompostování a pod.) Radou i jinak ochotně pomáhali br. ...., Caňkář, při česání br. Fajman, Šťastný, s. Kreuzová a farářka Čejková, které též shrabávaly listí z větší části zahrady. Stromky většinou dodal br. Štěpán.

Na podzim r. 1970 převzal zahradnické práce v rámci své smlouvy br. kostelník Václav Malý.

POLABSKÁ EVANGELICKÁ POUŤ

v sobotu 7. září 2013

od 9:30 ve Sborovém sálu v Poděbradech

Bible kralická – její příběh, její teologie

V letošním roce si připomínáme 400. výročí na dlouhou dobu posledního vydání Bible kralické v roce 1613.

O příběhu vzniku Bible kralické a o její teologii promluví doc. Martin Prudký, vedoucí katedry Starého zákona na Evangelické teologické fakultě a prorektor Karlovy univerzity.

Během dopolední přednášky bude připraven **program pro děti**.

Neučiníš sobě rytiny – evangelické umění doby toleranční

Doprovodná výstava, která bude po celou dobu ke shlédnutí ve sborovém sálu a jak název vypovídá, mapuje umění evangeliků v rané době toleranční až po vydání protestantského patentu.

Program se odehrává v prostorách Farního sboru Českobratrské církve evangelické (Husova ulice č. 16).

Vstupné na celou akci je dobrovolné. Akce byla podpořena z dotačních prostředků města Poděbrady.

Srdečně zveme a těšíme se na setkání!

Pravidelná sborová setkávání

Kázání na Desatero

Pro děti v nedělní škole je připraven pro letošní rok cyklus věnující se Desateru, Modlitbě Páně a Apoštolskému vyznání víry. Minimálně zpočátku budeme děti při bohoslužbách sledovat a desateru bude věnován i cyklus kázání. Zřejmě se ale nebude časově zcela krýt s rozvrhem dětí. Alespoň pro začátek je rozvržen takto (bez záruky!):

- 1.9. - Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, nebudeš otrokem (společné bohoslužby s dětmi)
- 8.9. - Nebudeš mít jiné bohy
- 15.9. - káže Pavel Dvořáček
- 22.9. - Nebudeš milovat obrazy
- 29.9. - Neponeseš jméno Boží nadarmo

Kavárnička

Setkání kavárničky pro seniory jsou ve sboru konstantou, na kterou se lze spolehnout. Pravidelně a nepřetržitě Kavárnička otevírá každé pondělí od 14:30 (v zimní čas od 14:00). Vedle kávy se servíruje také zpěv písní a biblická úvaha (chýlíme se ke konci Lukášova evangelia), někdy doplněná společným rozhovorem, jindy zase ne. Do kavárničky čas od času přicházejí noví lidé, takže se vůbec nebojte přijít, nebude to nic neobvyklého a rádi vás přivítáme. Pro ty, kdo už nemohou tolik chodit, je možné zajet autem. Je ale potřeba dát vědět (nejlépe kazateli na telefon 721 832 383). Rádi Vás přivezeme.

Konfirmační

Od ložského roku probíhá příprava na konfirmaci. Schází se nás malá skupinka (2-3 + farář). "Konfirmační cvičení" bude pravděpodobně dvouleté, a tak by letos v létě či na podzim mohla proběhnout konfirmace. V letošním roce by se k současným konfirmandům měla přidat řada nových, takže by se malá skupinka mohla podstatně rozšířit. Konfirmační cvičení je určeno dospívajícím zhruba od osmé třídy. Zájemci ať dají začátkem září vědět farářovi.

Konfirmace je v naší církvi slavnost, při které se ti, kdo byli v dětství pokřtěni, přiznávají ke svému křtu a sami vyznávají víru v Ježíše Krista. Ti kdo pokřtěni nebyli, jsou při konfirmaci pokřtěni. Aby vyznání víry nebylo jen prázdnými slovy, předchází mu příprava, kdy se s konfirmandy snažíme "zmapovat terén", ve kterém se víra pohybuje. Abychom věděli, co vlastně vyznáváme a k čemu se to hlásíme. Už delší dobu není konfirmační cvičení biflováním naučených otázek a odpovědí. Snažíme se o věcech mluvit, přemýšlet, pracovat trochu kreativně, poznávat sbor a církve, sebe. Zapojit nejenom hlavu, ale zapojit

se celý. Samotné vyznání víry při konfirmaci je pak zcela svobodné rozhodnutí konfirmandů, proto je možné absolvovat konfirmační cvičení a přitom nebyť konfirmován.

Biblická pro děti

Pro biblickou hodinu (náboženství) pro děti si opět ve svých rozvrzích vyhraďte páteční odpoledne. Konkrétní hodinu domluvíme podle podrobnějších rozvrhů dětí. První setkání s domluvou času bude v pátek 13. září mezi 13. a 14. hodinou. Biblická pak začne v pátek 20. září. Bude rozdělena na mladší (cca. 1.-4. tř.) a starší (5.-7. tř.) Pomůžte, když dáte již předem vědět časové možnosti dětí.

Maminky s dětmi

Počíná se již druhý rok, kdy se ve sboru scházejí maminky s dětmi, takže se snad pomalu vytváří tradice. Letos opět každý čtvrtek od 8:30, první setkání je naplánováno na 29. srpna (to už asi bylo). Setkání organizuje sestra farářka Míla Hofmanová. Srdečně zveme i další maminky!

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01
telefon: 325-612-638
mobil: 721-832-383
email: podebrady@evangnet.cz
web: <http://podebrady.evangnet.cz>
účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

adresa: